

Kaimadalthas nedstigning

Burzum

Eikeendlik; tryllestaven.
Trollmann med nækkel og maske,
Naken og hvit, ned I graven,
Kun kledd I ver verdens aske.

Langs vegger; lange, spisse spyd.
Pe benkene brynjer av stel.
Han lister seg inn uten lyd,
Pe bakken ser aske fra bel.

Jeg reiser til mørkets dyp der alt er dømt.

Inn I haugens mørke rike,
Der sitter de stille døde.
Me ikke for frykten vike,
Men reise til verdens mide.

Taket tekket med store skjold,
Hjelmer, belter, kniver og sverd;
Over Steinholens brune mold
En skapning, en kvinnes gjenferd!

Jeg reiser til mørkets dyp der alt er dømt.

Seidmannens ham I treet ute,
Henger, sitt hode den luter.
Kuen blør, hører den tute,
Seidmann løser sine knuter.

Seidmannen henter de gaver
Som de bleke døde gir ham,
Fra gamle, mørke steingraver
Han finner det vakreste fram.

Jeg reiser til Kelio.
Jeg reiser til mørkets dyp der alt er dømt.

Belte og brynze, kaker og klær,
Hjelmer og himmelske vepen,
Runer og vers, tørkede bør,
Døren til graven er øpen!

Fra alver, vepnene smidde,
Til lyse gjenfødte døde,
Dem som mot ulvene stridde
I verden som nu er mide.

Jeg reiser til Kelio.
Jeg reiser til mørkets dyp der alt er dømt.